

Baráth Etele

POHÁRKÖSZÖNTŐ

[DOI 10.35402/kek.2021.2.8](https://doi.org/10.35402/kek.2021.2.8)

Tisztelt Professzor Úr! Kedves Ervin! Kedves Barátaim!

Összejöttünk, hogy **A JÖVŐ ÚJRAFELFEDEZÉSE** című konferencia keretében köszöntjük a 85. születésnapját ünneplő **László Ervin** professzort, az MTA külső tagját, a Budapest Klub elnökét.

Szeretnék úgy szólni, mint ha mindenkihez egyenként tehetném. Természetesen nem tehetem, de előttem vannak az arcok, a mosolyok. Eljátszottam a gondolattal, hogy ha Ti, ott a teremben, a Klub tagjai, nem egy korban születettek volna, hanem egymást követően, staféta-szerűen, ki milyen értéket, milyen üzenetet adott volna át a következőnek és ki lett volna következő? Nem generációkról van vagy lenne szó, hanem egyfajta újjászületésről, új testben, új lélekkel. Kinek volna barátja Arisztotelész, ki vitatkozna Galileivel, ki választaná mesterül Michelangelót, segítene Vivaldinak gyertyafény mellett lejegyezni a hangjegyeket, ki tükrözi a reformkor máig ható, befejezetlen társadalomkritikáit. Azt nem tudom, ki lenne a posztmodern, már-már új szecessziós mester, de azt igen, hogy kiből egyesül minden olyan tudás, ami a humán gondolkodás történeti értékeit érzelmi teljességgel képviseli. Bartóki aszketizmussal ötvözve.

A többi jó barát a Klubban: Sándor a reneszánsz, Tamás a barokk kor, Marika a rokokó, Iván a cizellált modernizmus, János maga a posztmodern és így tovább... Izgalmas közösség!

Számomra az első személyes találkozás László Ervin professzor úrral, a Budapest Klubbal, a felszabadulás kezdete volt. Előtte hittem, hogy a politika immanens törvényszerűsége a jót keresni, felismerni a társadalmi haladás emeltyűit, értelmezni a valóság és lehetséges jövők közötti utakat, és ha kell bejárhatóvá tenni azokat. Le volt egyszerűsítve a világ, hatalomra, eszközökre és talán néhány igaz emberre. Politikusként néztem a világot.

Az Ervinnel való találkozás újrafiataltított, legalább is ami az érdeklődésem kitágulását jelentette. Vissza három-négy évtizedet a Római Klub tanulmányainak izgalmas, lélekemelő tanulságai irányába.

A felszabadulás lényege az volt, hogy nem szabad tovább sodródni, meg kell tanulni sokkal

mélyebbre szállni, és mint egy gyerek vagy egy fiatal elme, hinni a jóban és a szépben, és megkísérelni meg is magyarázni azok miben-létét. A viszonyok a felületen oly egyszerűek, de a valóság megismerésének kezdete a felelősség felismerése és elfogadása. A hit, az érzelem, a bizalom, a tudás és a gondolkodás ötszögén belül helyezkedik el.

A politikusok nagy része magában hisz, érzelmeit elfojtja, bizalommal kizárólag pártcsaládja eszméi iránt van, és miután eredeti tudása megkopik, gondolkodni csak a hatalom keretein belül tud.

Nehéz innen szabadulni, újra a címszavakon, a „leadeken” túl megtalálni a tartalmat is.

A Budapest Klub „fiatal” elméi, gondolkodásuk modern örökérvényűsége, a világ megújuló, fenntartható képességeinek tükröződése. Az évszázadok tapasztalásai eltérő formáinak mai megfogalmazása. A Klub tagjai gondolkodásának sokfélesége egységes üzenetet hordoz.

A világ egyénekbe zárt valósága csak közös gondolkodás által szabadítható fel, és az így formálódó közösségeknek valóban nincsenek már határai, sem fizikai-földrajzi, sem vallási, sem nyelvi, sem kulturális, hiszen a tudatuk határozza meg létüket, és az nem más, mint a közös felelősség felvállalása és hirdetése.

Sajnálom, hogy kötelezettségeim nem tették lehetővé, hogy a Budapest Klub e baráti és örömteli ünneplésén személyesen részt vegyek. A sors ironiája, hogy éppen Rómában kell lennem most is, az Európai Unió hosszú-távú stratégiájának félidei felülvizsgálata egyik elemzőjeként egy konferenciavitát vezetek ezekben a pillanatokban.

Kívánom, hogy a mostani Budapest Klub esemény is néhány lelket megtérítsen. Isten éltesse László Ervint és alkotó erejében tartsa még hosszú ideig!

Baráth Etele építész, címzetes egyetemi tanár, volt tárcanélküli miniszter